தேவனுடைய சர்வ வல்லமை:
நமது தேவன் "பலம் குறைந்தவராய்" ஆவதில்லை

தேவனைப் பற்றிய எந்த ஒரு கலந்துரையாடலும் பல காரணங்களினால் தடங்கல் செய்யப்படுகின்றது. ஒருவேளை மிகக் குறிப்பிடத் தக்க ஒன்று (காரணமானது) புரிந்து கொள்ளுதலில் நமக்குள்ள குறைப்பாட்டைச் சார்ந்திருக்கலாம். யோபுவைப்போல் தேவனுடைய இருத்தல் பற்றிய உண்மையை நாம் எதிர்கொள்ளும்போது, நாம் அவர் செய்தது போலவே பின்வருமாறு பதில் கொடுக்கும்படி அடிக்கடி அசைக்கப்படுகின்றோம்: "நான் எனக்குத் தெரியாததையும், என் புத்திக்கு எட்டாததையும், நான் அறியாததையும் அலப்பினேன் என்கிறேன்" (யோபு 42:3ஆ).

தேவனைப் பற்றி கலந்துரையாடுவதில் உள்ள இன்னொரு சிரமம் என்னவென்றால், நாம் அடுத்தடுத்து கலந்துரையாட வேண்டியவைகளில் அவர் ஒரே வேளையில் இருக்கின்றார் என்பதேயாகும். தேவன் ஒரே வேளையில் எங்கும் இருப்பவராகவும், எல்லையற்ற அறிவுள்ளவராகவும், மற்றும் சர்வ வல்லவராகவும் இருக்கின்றார்; ஆனால் இந்த அம்சங்கள் பற்றி நாம் ஒவ்வொன்றாகத்தான் கலந்துரையாட வேண்டும். இதை நாம் செய்கையில், தேவன் தொடர்ந்து, அதே வேளையில் அறிகின்றார் மற்றும் செயல்படுகின்றார் என்பதை நமது சிந்தனைகளில் தேக்கி வைக்க நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவரது இருத்தலானது ஒருபோதும் முடிவதில்லை, அவரது அறிவானது ஒருபோதும் குறைவு படுவதில்லை மற்றும் அவரது வல்லமையானது ஒருபோதும் குறைவதில்லை.

தேவனைப் புரிந்து கொள்ளுதல் பற்றிய நம் நம்பிக்கையானது அவரைத் துரத்தி வெளியேற்றும் தந்திரமுள்ள நம் திறமையின் மீது அமையாமல், அவர் நமக்கு வெளிப்படுத்தினவைகளில் சிலவற்றையாவது பெற்றிருப்பதில் அவருடைய சித்தத்தின் மீது அமைந்ததாய் உள்ளது. அவர் இதை இயற்கையில் (அவரது படைப்பில்), கிறிஸ்துவில் (அவரது குமாரனில்), மற்றும் வேத வசனங்களில் (அவரது வார்த்தையில்) செய்திருக்கின்றார் என்பதில் நாம் நன்றி நிறைந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நாம், சர்வ வல்லமை நிறைந்த தேவனைப் பற்றி நன்கு புரிந்து கொள்ள அதைப் பற்றி நாம் காணக்கூடிய இடமான அவரது வசனத்திற்கு திரும்புவோம்.

பழைய ஏற்பாட்டில் அவரது வல்லமை சித்தரிக்கப்பட்டது

தேவனுடைய பலத்த செய்கைகளில் காணப்படுகின்றபடியான அவரது சர்வ வல்லமையைப் பழைய ஏற்பாடு வலியுறுத்துகின்றது. இது தேவனைப் பற்றிய புலன் கடந்த அல்லது புலன்களால் உணர முடியாத கருத்துக்களை நீக்கிப் போடுவதில்லை. இருப்பினும், இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் அரிதாகவே இருக்கின்றன. மாறாக, வல்லமையினால் வரலாற்றை மாற்றிய ஒரு தேவனை நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் காண்கின்றோம். எகிப்திய இராஜ்யமானது கொள்ளை நோய்களால் பேரழிவுக்கு உட்பட்டுப் பாதிக்கப்பட்டது (யாத். 7-11). இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திலிருந்து தப்பிச் செல்லும்படியாகப் பிரிந்து நின்ற அதே செங்கடல் எகிப்தியப் படைகளை அழித்து ஒழித்தது (யாத். 14; 15). சீனாய் மலை அதிர்ந்து புகைந்தது, தேவனுடைய வெளிப்பாடுகளினால் மக்கள் பயந்து நடுங்கினர். ஆசாரியர்கள் உடன்படிக்கைப் பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு செல்ல, அவர்களை இஸ்ரவேலர்கள் பின்பற்றிச் செல்லும்படியாக யோர்தான் நதியின் தண்ணீர் நின்று போனது (யோசுவா 3; 4). "ஜனங்களை நோக்கி: ஆர்ப்பரியுங்கள், பட்டணத்தைக் கர்த்தர் உங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்" (யோசு. 6:16ஆ) என்ற யோசுவாவின் கட்டளையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் எரிகோ நகரின் மதில் சுவர்கள் இஸ்ரவேலர் களுக்கு முன்பாக இடிந்து வீழ்ந்தன. இன்னும் பல உதாரணங்களைக் கூட்டித்தர முடியும், ஆனால் தெய்வீக வல்லமையை விளக்கப்படுத்த இந்த ஒரு சில உதாரணங்களே போதுமானவைகளாய் இருக்கின்றன.

தேவனுடைய வல்லமையானது அவரது அருளிரக்கத்தின் கீழ் அமைந்திருந்ததை தேவனுடைய மக்கள் கண்டனர். தேவன் அவர்களை நடத்திய வகையின் செயல்படுத்துதலே அவர்களின் வரலாறாயிருந்தது. தேவன் தங்களைப் பாதுகாத்ததில் அவர்களுக்கிருந்த விசுவாசமானது அவ்வாறு அவர் செய்வதில் அவருக்குள்ள பலத்தின் மீதும் அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசமாய் இருந்தது. அருளிரக்கத்தினால் வெளிப் படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய வல்லமையின் இந்த உறுதிப்பாடானது சங்கீதங்கள் பலவற்றின் மூலைக் கல்லாகவும் உள்ளது. உதாரணமாக நாம், "உன்னதமானவரின் மறைவிலிருக்கிறவன் சர்வ வல்லவருடைய நிழலில் தங்குவான். நான் கர்த்தரை நோக்கி: 'நீர் என் கோட்டை, என் தேவன், நான் நம்பியிருக்கிறவர்' என்று சொல்லுவேன்'' (சங். 91:1,2) என்று வாசிக்கின்றோம்.

தேவனுடைய மக்கள், தாங்கள் தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருந் தால் அவர் தங்களுடைய மாபெரும் அளிப்பவராகவும் அடைக்கலமாகவும் இருப்பார் என்பதில் நிச்சயமாய் இருந்தனர். இந்த உறுதிப்பாடானது தேவன் அவர்களைப் போஷிக்கவும், தீங்கிலிருந்து விடுவிக்கவும் சித்த மாயிருந்தார் என்ற அவர்களின் நம்பிக்கையின்மீது மட்டுமின்றி, அவர் அவ்வாறு செய்ய வல்லவராய் இருக்கின்றார் என்ற அவர்களின் விசுவாசத்தின்மீது நிலை கொண்டிருந்தது.

அவரது வல்லமை அவரது நாமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது

தேவனுக்கு இஸ்ரவேலர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட பல நாமங்கள் அவரது வல்லமையின் மீது அவர்களுக்கிருந்த விசுவாசத்திற்குச் சாட்சி யளித்தன. சங். 91ல் நாம் மூன்று முன்மாதிரிகளைக் காண்கின்றோம். முதலாவது, ''உன்னதமானவர்'' என்பது elyon என்பதின் மொழி பெயர்ப்பாகும். இரண்டாம் வார்த்தையான El என்பது கானானியரின் பிரதான தெய்வத்திற்கு வழங்கிய ஆதி கானானியப் பெயராகும். இது "பலமான, வல்லமை நிறைந்த ஒருவர்" என்று அர்த்தப்பட்டது.[1] புறதெய்வ வழிபாடு நீக்கித் துப்புரவான போது, "El" என்ற வார்த்தை எபிரெயர்களின் ஜீவனுள்ள மெய்யான தேவனுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. சங். 91ல் இந்தப் பெயர் மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளது: Elyon என்பது மிக உயர்ந்த அளவில் வல்லமையுள்ள "உன்னதமானவர்" ஒருவருக்குச் சமமாகின்றது. இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுடைய வல்லமை மற்றும் அருளிரக்கம் நிறைந்த கவனிப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவில் நெருக்கமாய் நினைவூட்டப் பட்டனர், இது இஸ்ரவேல் பெற்றோர்கள் தங்களின் பிள்ளைகளுக்கு இட்டபெயர்களினால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஏலி, சாமுவேல், எலியா என்பவை முன்மாதிரிகள் ஆகும். சங். 91ல் உள்ள மூன்றாம் முன் மாதிரியானது தேவனுடைய வல்லமையில் இஸ்ரவேலர்களுக்கிருந்த நம்பிக்கையைக் காட்டுகின்றது, இது ''சர்வ வல்லவர்'' என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட Shaddai என்ற பெயராக உள்ளது.

புதிய ஏற்பாட்டில் அவரது வல்லமை பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது

தம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய சர்வ வல்லமையும் பெற்ற ஒரு தேவனைப் புதிய ஏற்பாடும் கூடச் சித்தரிக்கின்றது. இது பின்வருவன போன்ற கூற்றுக்களால் நேரடியாக முன்னணிக்குக் கொண்டு வரப் படுகின்றது: "... மனுஷரால் கூடாதவைகள் தேவனால் கூடும்" (லூக். 18:27). பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளது போலவே, புதிய ஏற்பாடும் கூட, தேவனு டைய வல்லமையானது அவர் தம் மக்களின் நன்மைக்காகத் தம் வல்லமையைப் பயன்படுத்துகின்றார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இணைந்துள்ள இந்த உறுதிப்பாட்டைக் காண்பிக்கின்றது: "... தேவன் நம்முடைய பட்சத்திலிருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்?'' (ரோமர் 8:31). தேவன் தம் மக்களைப் பாதுகாக்க, போஷிக்க மற்றும் விடுவிக்கக் கொண்டுள்ள அவரது வல்லமையின் இந்த உறுதிப்பாடானது/ நிச்சயத் தன்மையானது அவரது அருகாமையில் அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கையுடன் மற்றும் அவர்களின் வாழ்வு பற்றிய ஒவ்வொரு விபரத்தைப் பற்றிய அவரது அறிவுடன் (மத். 10:29-31) தொடர்பு கொண்டதாய் உள்ளது (அப். 17:27ஆ).

வேதாகமத்தில் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி தேவன் தூரத்திலோ,

அறியாதவராகவோ அல்லது பலமற்றவராகவோ இருப்பதில்லை. உண்மையில் "தேவனுடைய எல்லையற்ற தன்மை" என்ற இந்த முழுப் பகுதியும் (பகுதி I) அவர் எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், எல்லையற்ற அறிவுள்ளவர் மற்றும் சர்வ வல்லவர் என்றே வலியுறுத்துகின்றது. இது, தேவன் இயற்கை மதக் கோட்பாட்டில் (Deism) விவரிக்கப்படும் கடவுள் அல்ல என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றது: உலகத்தின் செயல்பாட்டில் இருந்து விலகியிருப்பதற்காகவும், சொந்தமற்ற வழியில் அதைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் மட்டும் அவர் சிருஷ்டிப்பில் தம்முடைய மாபெரும் வல்லமையைச் செயல் படுத்தியிருக்கவில்லை. அல்லது அவர் இயற்கையே தெய்வம் என்ற கோட்பாட்டின் தெய்வமும் அல்ல: அவர் இந்த அண்டத்தின் மற்றும் இதன் எந்த ஒரு பகுதியின் மனம் அல்லது ஆத்துமாவாக இருப்பவர் தேவன் என்ற பரிந்துரையில் பொருந்துவதில்லை. திட்டவட்டமாகவே அவர் தத்துவம் இறையியல் செயல்முறையின் தேவன் அல்ல: அவர் இந்த உலகத்தின் செயல்முறைகளால் தமது படைப்பில் பணிபுரிகையில் இந்த உலகத்தின் செயல்முறைகளால் மாற்றப்படுமளவுக்கு அவைகளில் ஈடுபடுவதில்லை.[2] தேவன் புலன் கடந்தவராகவும், உள்ளார்ந்தவராகவும் இருந்து, நமது சொந்த தனிப்பட்ட முடிவு உட்பட எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாளராய் இருக்கின்றார்.

நாம் தேவன்மீது முற்றிலுமாகச் சார்ந்திருக்க முடியும். இது, ஒளியூட்டப்பட்ட விசுவாசத்தின் மூலம் அவருடைய மிகுந்த வல்லமை நிறைந்ததும் வாழ்க்கையை எல்லாம் மாற்றுவதுமான செயல்பாட்டினால் - இரட்சிப்பை நமக்குச் சாத்தியமாக்குகின்றது. சிலுவை மரணமே வரலாறு எல்லாவற்றின் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. இந்த வரலாற்றுப் பூர்வமான கணத்தில், திரையொன்று நீக்கப்பட்டு மனித இனத்திற்குத் தேவனுடனான ஒரு புதிய உறவு சாத்தியமாக்கப்பட்டது. வரலாற்றைச் சுழற்றித் திருப்பவும், தேவனுடனான நித்தியத்திற்கும் மகிழ்ச்சியான ஒரு உறவை நாம் பெறுவதற்குச் சாத்தியமாக்கவுமான வல்லமையானது கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய இரண்டினாலும் செயல் விளக்கப்படுத்தப்பட்டது. இதுவே கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் என்ற நற்செய்தியாக உள்ளது. இதன் நிறைவான கனி தரும் தன்மையானது தேவன் தம் பணியை நிறைவாக்க அவரிடம் உள்ள வல்லமையைச் சார்ந்துள்ளது என்பதும் உண்மையே ஆகும்.

பயன்பாடுகள்

தேவனால் எல்லாம் கூடும் என்ற கருத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள நமது விசுவாசமே நமது மதத்தையும் நமது வாழ்க்கையையும் உருவமைக்கின்றது. இருப்பினும், நமது விசுவாசம் "பார்வையற்ற" விசுவாசம் அல்ல. தேவனுடைய வல்லமையைப் பற்றிய கடினமான கேள்விகளுக்கு நாம் பதில் சொல்லாமல் விட்டு விடுவதில்லை. நாம் அவைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் சில கேள்விகளை நாம் கவனிப்போம்:

"தேவனுடைய எல்லையற்ற வல்லமையானது அசையாப் பொருள்

ஒன்றை எதிர்கொள்ளும்போது என்ன நடக்கின்றது?” சுய முரண்பாடுள்ள வைகளுக்கு தேவனுடைய வல்லமை பயன்படுவதில்லை, “அசையாத பொருள்” என்று ஒன்று இருப்பதில்லை. இந்தக் கேள்வி கோட்பாட்டு ரீதியானது. இது உண்மைத்தன்மையை மழுப்புவதாய் இருக்கின்றது.

“தேவன் கடந்த காலத்தை மாற்ற முடியுமா?” என்பதும் இதே போன்ற கேள்வியாகவே இருக்கின்றது, இந்தக் கருதுகோள் வினாவானது கடந்த காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது, எனவே கடந்த காலம் என்பதைப் பொறுத்தமட்டில் நித்தியத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒன்றும் இருப்பதில்லை. இந்தக் கேள்விக்கான பதிலானது துன்மார்க்கனாய் இருந்து மரித்த ஒருவருக்காக ஜெபிப்பதில் இருந்து நம்மைத் தடை செய்து காக்கின்றது.

மற்ற கேள்விகள் சில வேளைகளில் கேட்கப்படுகின்றன: “தேவன் பொய் கூற முடியுமா?”; “அவர் பாவம் செய்ய முடியுமா?”; “அவர் மரிக்க முடியுமா?” இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் இடி முழக்கம் போன்ற “இல்லை” என்ற பதிலே கூறப்படுகின்றது. இந்தச் செயல்பாடுகள் அவரது இயல்புக்கு நேர்மாறானவைகளாய் இருக்கின்றன. அவர் முற்றிலும் மெய்யானவராய் இருப்பதால் அவர் பொய் கூற முடியாது (எரே. 10:10). அவர் முற்றிலும் சுத்தமுள்ளவராய் இருப்பதால் அவர் பாவம் செய்ய முடியாது (1 யோவா. 3:2, 3). அவரே ஜீவனாய் இருப்பதால் அவர் மரிக்க முடியாது (சங். 36:9; 133:3ஆ). தேவன் தமது இயல்புக்கு மாறான எதையும் செய்ய முடியாது. சலனப்படும் வகையில் செயல்படுமளவுக்குத் தேவன் பலவீனமானவரல்ல என்று அறிவதில் நாம் நன்றி செலுத்தத் தேவையான காரணத்தைப் பெற்றுள்ளோம். அவர் உண்மையுள்ள தேவனாக இருக்கின்றார் (உபா. 7:9; 1 கொரி. 10:13). அவர் தமது சொந்த இயல்பிலிருந்து அசையாதவராகக் காணப்படுகின்றார் (யாக். 1:17, 18).

கடைசியாக, ‘‘தேவன் தம் வல்லமையை எப்பொழுதாவது வரையறைக்குட்படுத்துகின்றாரா?” இந்தக் கேள்விக்கு எச்சரிக்கையாகப் பதில் அளிக்க வேண்டும். சர்வ வல்லமையுள்ளவராய் இருப்பது தேவனுடைய இயல்பு என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். ஆகையால், அவர் தமது வல்லமையை வரையறைக்குட்படுத்துவது என்பது அவரது இயல்புக்கு, அவரது எல்லையற்ற சர்வ வல்லமைக்குக் கூட நேர்மாறானதாக உள்ளது. இருப்பினும், அவர் தம் அநந்த ஞானத்தில், தமது எல்லையற்ற சித்தத்தை நிறைவேற்றப் பூரணமாக வடிவமைக்கப்பட்ட வழிகளில் செயல்படுத்துவதைத் தமது வரையறையற்ற வல்லமையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். வேத வசனங்கள் எல்லாவற்றிலும் இருதயத்தை அசையப் பண்ணுகின்ற மற்றும் மிக மேன்மையான வசனப் பகுதிகளில் ஒன்றில் இது காணக் கிடக்கின்றது. நாம் யாவரும் ஒளியூட்டப்படி நாடுகின்ற வேளையில், ஒருவேளை, பவுலின் இந்த ஜெபமானது நம் எல்லாருடைய ஜெபமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

> தாம் நம்மை அழைத்ததினாலே நமக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கை இன்னதென்றும், பரிசுத்தவான்களிடத்தில் தமக்கு உண்டாயிருக்கிற சுதந்தரத்தினுடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் இன்னதென்றும்; தாம்

கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, அவரிடத்தில் நடப்பித்த தமது பலத்த சத்துவத்தின் வல்லமைப்படியே விசுவாசிக்கிறவர் களாகிய நம்மிடத்திலே காண்பிக்கும் தம்முடைய வல்லமையின் மகா மேன்மையான மகத்துவம் இன்னதென்றும், நீங்கள் அறியும்படிக்கு, அவர் உங்களுக்குப் பிரகாசமுள்ள மனக் கண்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். எல்லாத் துரைத் தனத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், இம்மையில் மாத்திரமல்ல, மறுமையிலும் பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய் அவர் உயர்ந்திருக்கத் தக்கதாக, அவரை உன்னதங்களில் தம்முடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்படி செய்து (எபே. 1:18-21) என்று வாசிக்கிறோம்.

குறிப்புகள்

[1]W. F. Albright, *Archaeology and the Religion of Israel* (Baltimore: Johns Hopkins, 1956), 72. [2]Carl F. H. Henry, *God, Revelation and Authority,* vol. 1, *God Who Speaks and Shows* (Waco, Tex.: Word Publishing Co., 1976). "Deism," "Pantheism," *மற்றும்* "Process Philosophy-Theology," *ஆகியவற்றிற்கு இந்தத் தொகுதியின் பாடக் கருத்துப் பொருளட்டவனையில் காணவும் அல்லது தரமான இறையியல் குறிப்புப் புத்தகம் ஏதொன்றிலாவது காணவும்.*